

הדלקת נרות			
זמן	צאת השבת	ביטול שבת	יחלופים
20:52	20:17	18:59	יחלופים
20:50	20:17	19:17	חל-אביב
20:53	20:18	19:11	חיסה
20:48	20:15	19:16	באר שבע

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוך לב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

הכוח של העכו"ם הוא כוח של פירוד • עם ישראל בתקופת החורבן דמו לאנשי סדום • הכוח של ישראל לעבור את הגלות הוא מכוח ברית מלח • המלח בכוחו לתקן ולשמר ובכוחו לקלקל

הטבע, שמקראין בחקמתם המטעית שהכל על פי הטבע, וקאלו אין שום רצון, חס ושלום, ואפלו האותות נוקראות שיעשה עמנו השם יתברך, משימים הכל בתוך דרך הטבע והחקמים הללו הם בחינת חיות רעות, והם דורסים וטורפים רבים מבני עמנו, שטועים גם כן אחריהם וסוברים כמותם.

סדום של ירושלים

כתוב במגילת איכה "ויגדל עוון בת עמי מחטאת סדום ההפוכה". וצריך להבין מה ענין חטאי ישראל לסדום?

ביאור הדברים. החטא של סדום היה זה שהם רצו להמשיך עם המצב של החטאים שלהם, לחיות בצורה של חטא וכך להמשיך בקיום העולם. המלח בכוחו לשמר, וזה היה החטא של סדום שחטאו במלח ולכן הם נענשו שהכל נעשה שם מלח וגופרית.

למלח יש שתי תכונות: או שהוא מועיל ומשמר או שגורם לקלקל.

המלח הוא אמצעי לשימור מזון, למלח יש תכונה שהוא שומר על המאכל, והמעלה של המלח שהוא לא מתקלקל. ומאידך גיסא המלח יכול גם לקלקל, וכפי שהיה בסדום שהמלח היה הכוח שגרם להם להמשיך בחטאים ולקיים את

כל בתי הספר לחכמות חיצוניות כיום הם בחינת חכמי הטבע בחינת עכו"ם, וזה בחינת פירודא שהוא שורש כל הכפירות שבעולם

חטאיהם.

וכך מקונן ירמיהו במגילת איכה, "ויגדל עוון בת עמי מחטאת סדום ההפוכה", דהיינו, שחטאיהם היו כל כך גדולים עד שכביכול הקב"ה רוצה לבטל את בריתו ולעזוב אותם, משום שהם ניסו להפוך את ברית מלח עולם שכתת אתם ה', ולהשתמש במלח כדי לעבור חטאים ולקיים את מצבם באופן הזה של החטא.

מלח לעולם לא מתקלקל!

סבי דבי אתונא כשהם באים לר' יהושע ושואלים אותו מילחא דסריא במאי מלחא ליה, כוונתם לקטרע על עם ישראל ולומר שהברית של ישראל התקלקלה ואין דרך לשמרה, וכחטאת סדום שהמלח רק קלקל וגרם להם לשמר את מציאות החטא.

ועל זה ר' יהושע עונה להם, ומי איכא מילחא דסריא! וכי מלח אי פעם מתקלקל, המלח לא מתקלקל וכך גם הברית של הקב"ה עם ישראל קיימת לעולם ואינה מתקלקלת.

להבין ברור, כל הכוח שלנו שאנחנו עוברים את כל הגלויות ואת כל הצרות, זה רק כי יש לנו את הידיעה שהברית שלנו לא מתקלקלת, רק כי אנחנו יודעים שהברית שלנו היא ברית מלח עולם, ברית שמשמרת את המציאות כמו מלח שבכוחו לשמר, והיא משמרת את הקשר והחיבה שבין ישראל לאביהם שבשמים.

ן האגדות התמוהות בש"ס, הן האגדות של סבי דבי אתונא המובאות במסכת בכורות, וכך אומרת הגמרא דף ח ע"ב: אמרו ליה (סבא דבי אתונא לר' יהושע): אימא לן מילי דבדיאי. אמר להו: הוה ההוא כודניתא דילידא והוה תלי ליה פיתקא וכתב ביה דמסיק בבי אבא מאה אלפא זוזי. אמרו ליה: וכודניתא מי לידה? אמר להו: הי ניהו מילי דבדיאי.

(אמרו לו, אמור לנו דברי כזב, ענה להם מעשה בפירדא (שאינה מולידה) שילדה והיה תלוי על צוואר הוולד פתק שכתוב בו שיש לו חוב לגביה בבית אבא מאה אלף זוז, תמהו עליו חכמי אתונא וכי פרידה יולדת? אמר להם אלו דברי הכזב)

והמשיכו סבא דבי אתונא ושאלו: מילחא כי סריא במאי מלחי לה? אמר להו: בסילתא כודניתא. ומי איכא סילתא לכודניתא? ומילחא מי סרי!

(מלח שהסריח במה מולחים אותו לתקנו ענה להם בשילית הפרידה תמהו עליו וכי יש שיליה לפרידה הרי פרידה אינה יולדת ענה להם וכי מלח מסריח?)

רבינו הקדוש מבאר בתורה כ"ג את העומק הפנימי שעומד מאחורי דבריהם של סבי דבי אתונא ור' יהושע וכך כותב רבינו: **וְהָיָה פֶּרוּשׁ שְׁאִמְרוּ סָבִי דְבִי אֲתֹנָא** לרבי יהושע בן חנניה: **אָמַר לָנוּ מַלְי**

דְּכַדִּיבָא אמרו לנו דבר שקר, **וְהָיָה עֲנִינִי שְׁבָחִיתָ שְׁקָר**, הוא **בְּחִינַת עֲבֻדָּה זָרָה**, **כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹנָם לְבָרְכָה (סנהדרין צב): כָּל הַמַּחְלִיף בְּדַבְרוֹ שְׁאִינוֹ עֹמֵד בְּיָבוּרוֹ** אלא משנה ומחליף את דבריו, **כָּאֵלוֹ עֹבֵד עֲבֻדָּת כּוֹכָבִים וְכֹל. וְאָמַר לָהֶם** רבי יהושע בן חנניה: **הֵי לָן כְּדִנְיָתָא וְיִלְדָה** היתה לנו פרידה וילדה. **כְּדִנְיָתָא - זֶה פְרִדָּה, וְהַפְרָדָה זֶה בְּחִינַת עֲנִינִי** עובדי כוכבים ומזלות שהם בחינת פרידה, **דְּשָׁרִיָּא בְּפִרְוּדָא**, מפני שהם העכו"ם נמצאים בפירוד **כְּמוֹכָא בְּהָרָה** על הטומאה שהיא: **שְׁאִרֵי בְּחֻבְרָא - מתחילים בחיבור, וְסִיָּם בְּפִרְוּדָא - ומסיימים בפירוד.**

עלמא דפירודא

כל סוד הגלות שאנו נמצאים בפירוד, ופירוש הדברים שאנו מאמינים לעובדי כוכבים שהם נמצאים בתוך בחינת הטבע והם מנהיגים היום את העולם.

עיקר הכוח של ישראל הוא האחדות, אחדות בתוך עם ישראל בין איש לאיש, ואחדות בין ישראל לאביהם שבשמים. מאידך, העכו"ם כוחם הוא הכוח של פירודא, הכוח של הסטרא אחרא שמפריד בין דבר לדבר.

כל בתי הספר לחכמות חיצוניות כיום, הם בחינת חכמי הטבע, בחינת עכו"ם. וזה בחינת פירודא - שורש כל הכפירות שבעולם.

ומובא בעניין זה בליקוטי מוהר"ן תנינא תורה ד' וז"ל: **כִּי יֵשׁ חַיִּים רְעוּת דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים, וְהֵם חֲכָמִי**

קטנות הייתה בי...

הביטחון והאמון כדי שהוא יחוש ממש 'כגמול על' אמו'. ההתייחסות לתינוק, יחד עם נתינת צרכיו הגשמיים בצורה הטובה ביותר, גורמת לתינוק לתחושה של ביטחון ואמון בעולם ובהורים, וכך כבר מגיל ינקות ההורים בונים את הקשר הראשוני והבסיסי שהוא גם הקשר החשוב ביותר בינם לבין ילדם.

שפת התינוקות

אנו מוצאים בתורה בפרשת שמות שהתורה נתנה שמות למיילדות. המיילדות נקראו בשם - 'שפרה' ו'פועה'. שמות אלו לא היו השמות המקוריים שלהם, שהרי אלו היו יוכבד ומרים, אלא על שם הטיפול בתינוקות הם נקראו כן. 'פועה' על שם הדיבור עם התינוקות, ו'שפרה' משום שהם שיפרו וחזקו ויפו את התינוקות.

כשתינוק בוכה במילים אחרות הוא אומר לנו שהוא דורש יחס. כשתינוק בוכה צריך להרים אותו ולהחזיק אותו, לבדוק אם הוא רעב, לדבר אתו בשפה רכה ובמנגינה מרגיעה, לשאול אותו איך הוא מרגיש, האם כואב לו, האם הוא רעב וכדו'. נכון שלפעמים זה קצת מוזר לדבר עם תינוק שבדודאי לא מבין, אבל זה לא נכון, כי התינוק מרגיש איך מתייחסים אליו ויש לזה השפעה רבה עליו.

אווירה עילאית

התינוק כשהוא היה במעי אמו הוא היה במצב מרום, נעלה וקדוש. "נר דלוק לו על ראשו ומלאך מלמדו את כל התורה כולה". בכדי להנעים לתינוק את המעבר ולא לפגוע בהרגשותיו הרוחניות הדקות, צריך לשים לב שהתינוק יהיה במקום בו נשמרת הקדושה כראוי, כמה שיותר קרוב לאנשים שומרי מצוות, וכמה שיותר סמוך למקום בו האווירה היא אווירה של קדושה.

וכבר אמרו בירושלמי במסכת יבמות: ר' דוסא בן הרכינס ראה את רבי יהושע וקרא עליו (ישעיה כח) 'את מי יורה דעה'. זכור אני שהיתה אמו מולכת עריסתו לבית הכנסת בשביל שיתדבקו אזניו בדברי תורה!

כאשר התינוק מקבל את צרכיו וממלאים לו את החסר, הוא גדל בצורה איתנה וחזקה כך שכאשר הוא יגדל הוא לא ידרוש יותר מהרגיל.

הטיפול האינטנסיבי וההשקעה הראשונית שווה כל מאמץ, כי רק תינוק שמטופל בצורה נכונה ממשיך וגדל בצורה טובה כך שהוא יכול אכן לקיים את תפקידו בעולם ולעשות את רצון אביו שבשמים.

(מתוך ספרי משמעות - הנפש והחינוך ע"פ התורה, העתידים לצאת לאור בקרוב)

ל השלב שקודם הלידה מלמדת אותנו הגמרא במסכת נידה: "...דרש רבי שמלאי למה הולד דומה במעי אמו... נר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו..."

רבינו בחיי מתאר את התהליך העובר על הוולד קודם לידתו: שלש עולמות חולפין על האדם, האחד כשהוא במעי אמו והוא הנקרא עולם היצירה, והוא תחלת הווייתו ובו יכיר האדם נפלאות הבורא יתעלה וגודל מעשיו... ולרצונו היה עומד שם לעולם כי שם מזונותיו מצויים ממזון האם, וכאשר יפרד משם הוא אנוס ומוכרח, והוא מאמר החכמים ז"ל על כרחך אתה נוצר, ועל כן יבכה ויצטער בהולדו להורות כי העולם הזה הוא עולם הצער והמהומה. עכ"ל.

משברי ינקות

כשנבתבון על המעבר החד שקורה עם התינוק בזמן שהוא נולד, נראה שהוא עובר שני משברים, האחד בתחום הפיזיולוגי והשני בתחום הרוחני.

בתחום הפיזיולוגי התינוק עובר ממצב בו מזונותיו מצויים לו תדיר, למצב בו אין לו אוכל באופן תדיר וזמין מיד כשהוא רוצה. כמובן כל הורה דואג לתת אוכל לתינוק ברגע שהוא מצייץ, אבל לפעמים זה לוקח קצת זמן, ומה שבטוח שהתינוק צריך לבכות כדי לקבל את האוכל. לעומת הזמן בו הוא נמצא במעי אמו, אז האוכל מצוי לו בלי שהוא משימיע ולו ציוץ קטן.

הנושא השני הוא בתחום הרוחני. תינוק עובר מעולם רוחני לעולם גשמי, והמעבר הזה קשה במיוחד.

דרכי נועם

כהורים, התפקיד שלנו הוא, לתת לתינוק את כל צרכיו כדי שהמעבר יהיה כמה שיותר קל ורגוע.

מזעור הקושי נעשה בכמה וכמה מישורים.

נתינת צרכיו ללא תנאים - תינוק שנולד חייב להמשיך לקבל את צרכיו, במיוחד בחודשים הראשונים על ההורים להשקיע להמשיך לתת לו את כל צרכיו ממש כמו שהוא קיבל לפני כן בעודו במעי אמו. ולכן צריכים להשקיע ולתת לו הן את צרכיו הפיזיים והן את צרכיו הרגשיים.

הצרכים הפיזיים הם: אוכל, שינה, אוויר לנשימה, נקיון, טיפוח וכדו'.

הצרכים הרגשיים הם: מגע, חום גוף, התייחסות, אהבה, חיוך וכדו'.

מלבד זאת על ההורים לתת לתינוק גם את תחושת

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזרת הנאה וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר
עפ"י תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, אלהים ואלו בני החסידות.

מוקד מנויים:

02-623-1218

הופיע!
גליון חודש
אב תשפ"ה

מצור
הנחיות עשומה
המיוחד לידים
במחשבת מודר

ניתן להירשם בכל
עמדות 'נדרים פלוס'
ניצוצות - סופס הרשמה

שיטת ארבעת היסודות

ר' נתן מסביר את המשמעות העמוקה של הצומות בהם אנו מתאבלים על בית המקדש.

כל הבריאה כולה מורכבת מארבעה יסודות כמו שמלמדים אותנו רבותינו, והם: אש רוח מים עפר.

מלבד זאת, האדם מורכב מגוף ומנפש שגם הם מורכבים מאותם ארבעה יסודות.

גופו של האדם מבטא את החלק הגשמי והחומרי שלו, ונפשו של האדם מבטאה את החלק הרוחני שלו.

כאשר עם ישראל חוטאים הם נדבקים בגוף החומרי וכך שולטים בהם אומות העולם המחוברים לחומר, ואז עם ישראל הולך בגלות. וכנגד ארבעת היסודות החומריים יש ארבעה גלויות.

הגאולה של עם ישראל היא גאולה בה הם יוצאים

בט חטוף לשעון גילה כי עברו בקושי שתיים מחצות היום, חשבון פשוט העלה כי נותרו עוד למעלה ממש שעות עד לסיום הצום.

האווירה יבשה וחלולה, הפרצוף של כולם פרצוף של ט' באב, והקושי הגדול הוא היובש בגרון, כבר יותר משמונה עשרה שעות שטיפת מים לא באה לפיו, ועדיין נותר עוד כל כך הרבה זמן...

...

את התחושה הקשה הזאת כולנו מכירים בכל צום ובפרט בט' באב. אם בשאר הצומות הרבה פעמים עיסוקים שונים גורמים לנו לשכוח את הצום ולאבד את תחושת התענית, בט' באב על דרך כלל זה לא קורה, אנחנו בטלים ממלאכה ושקועים בחורבן וממילא גם מרגישים את הצום על כל המשתמע מכך.

יסודות העבודה

הצומות והתעניות מטרתם לזכך את ארבעת היסודות של הגוף ולבטל אותם ולעלות את עם ישראל למקום הרוחני - לארבעת היסודות הרוחניים של הנפש

מגוף לנפש והם דבקים בארבעת יסודות הנפש על ידי שהם מזככים את יסודות הגוף, ואז שליטת אומות העולם מכוח הגוף בטלה מעם ישראל, ונעשה גאולה שלמה.

הצומות והתעניות מטרתם לזכך את ארבעת היסודות של הגוף ולבטל אותם ולעלות את עם ישראל למקום הרוחני - לארבעת היסודות הרוחניים של הנפש.

כאשר עם ישראל צמים בארבעת הצומות, הם מבטלים את ארבעת היסודות החומריים ומזככים אותם, וכך הם זוכים לעלות למדרגת יסודות הנפש ולהגיע לגאולה השלמה.

אחרי הדברים הנפלאים של ר' נתן, כשהבנו לעומק מה המטרה של התענית, נקווה שאם חלילה לא נזכה ויבוא צום ט' באב, לפחות הוא כבר לא יהיה כל כך קשה...

(ליקוטי הלכות ברכת הפירות ג יא)

בכל שנה אנחנו צמים ארבע תעניות השייכות לחורבן, צום גדליה, עשרה בטבת, י"ז בתמוז, וט' באב. אם נעשה חשבון פשוט - ארבע, כפול שמונים תשעים שנה, נגלה כי בסך הכל אנחנו עתידים לצום קרוב לשלוש מאות צומות על חורבן בית המקדש, וזאת כמוכחם אם חלילה לא נזכה ובית המקדש לא יבנה בימינו!

אז לא חבל, לא חבל לבזבז את אותם ימים, הרי ברור שהימים האלו לא נועדו ליובש ולשיממון גרידא, בכל מצב בחיים יש עבודת ה', לכל זמן בחיים יש את העבודה הפרטית שלו, ועלינו להעמיק ולבחון מהי עבודת ה' בעתות כאלו. כך לא נבזבז שלש מאות ימים חשובים בחיינו, ויתר על כן, אם אכן נשקיע באבלות על חורבן בית המקדש, נזכה ויתקיים בנו במהרה, 'כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בבנייה'!

אז מה בעצם עומד מאחורי כל הצומות הללו?

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' הממוקמת בלב האזורים החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

תשובה ממרחקים

מאתיים ועשר שנים לפטירתו של הרבי הקדוש 'החזוה מלובלין' זיע"א • מ' באב תקע"ה - תשפ"ה

האלמוני שנקש על דלת חדרו של ר' אברהם גרם לו לבהלה. ר' אברהם ניגש ופתח את הדלת כשליבו הולם בפרעות, אך כעבור רגע הוא נרגע, לפניו ניצב יהודי חביב בעל חזות פנים חסידית.

"אוכל לדבר אתך כמה דקות ביקש האישי". ר' אברהם הנהן בחיוב והכניסו לחדרו.

"תשמע", פתח הלה את השיחה לאחר שהתיישב, רעד קל נשמע בקולו, "לא נעים לי כלל וכלל ממה שאני הולך לחשוף בפניך, אך אין לי ברירה, אקווה שתבין אותי ותלמד עלי זכות".

"שנים רבות אני מכהן כמלמד לילדי של בעל הפונדק. לפני כעשר שנים פחו עלי יצרי וגנבתי מחדרו סכום כסף גדול, בעל הפונדק חיפש אחר הגנב אך לעולם לא שיער בדעתי כי מי שידו במעל הוא דווקא המלמד הצדיק בעל החזות התמימה".

"כבר הרבה זמן שאני רוצה להשיב את גנבתי, אך מה שעומד כנגדי זה הבושה והחשש מפני כעסו של בעל הבית ואיבוד משרתי.

"עקבתי אחריו מספר

ימים, וראיתי כי איש נאמן אתה, ומה גם שמעולם לא דרכה כך רגלך בפונדק זה כך שבעל הפונדק לא יחשוד בך. קח את הצורר הזה ותן אותו לבעל הבית ותאמר לו כי גניבתו חזרה". החסיד סיים את דבריו והוציא ממחטת בד שבתוכה היו צורות כמות גדולה של זהובים.

למחרת בבוקר ניגש ר' אברהם לבעל הפונדק והניח את צרור הכסף לפניו כשהוא אומר בקול שקט: "קח את כספי אשר גנבו לך לפני כעשר שנים, משמים שלחו לך אותו חזרה, זכיתי להיות שליח טוב להשיב את גנבתך".

בעל הפונדק שהיה נסער מהשבת הגניבה כעבור זמן מה רב, הודה לר' אברהם נרגשות ומיד הוסיף וביקש בקול מתחנן: טובה גדולה עשית לי, במה אוכל להשיב לך כמולך?

ר' אברהם שנזכר בהבטחתו של רבו כי מקרטשמינק תבוא הישועה, ניצל את ההזדמנות והשיב: "שלוש בנות יש לי שהגיעו לפרקן וביתי ריק מכל, אולי תוכל לעזור לי במשהו?"

בעל הפונדק שהיה שקוע בסערת רגשות השיב מיד: "כל הוצאות החתונה עלי, נקוב בסכום ואתן לך אותו מיד!"

בדרכו חזרה לביתו נכנס ר' אברהם ללובלין כדי להודות לרבו על הישועה שפעל עבורו. אולם עוד בטרם הספיק לפתוח את פיו, פנה אליו החזוה ואמר: ראיתי ממרחקים הרהורי תשובה של יהודי החפץ לתקן את אשר עיוות ושלחתי אותך לעזור לי להשיב את גניבתו, ועל הדרך גם אתה הרווחת...

שלוש בנות היו לו לחסיד ר' אברהם פוציינער בחסד ה', שלוש בנות עליהם הודה כל יום מחדש לבורא עולם. אך יחד עם זאת, הוא גם בכה והתפלל עליהם בכל יום מחדש בדמעות שליש.

כבר אמרו: שידוך שווה כסף הוא. ולר' אברהם שלא הייתה הפרטה מצויה בכיסו, לא נותר כי אם להתפלל ולבכות ולהתחנן לקב"ה בדמעות שליש, שאי מי ירצה לשאת את בנותיו.

עברו וחלפו הימים ודבר לא אירע, ומשהבין ר' אברהם כי כלו כל הקיצין וכי אם לא יעשה מעשה ימשיכו בנותיו לשבת בביתו עד אשר ילבינו שערתם ראשם, תפס הוא את רגליו ונסע לובלינה - לרבו החזוה מלובלין.

...

לקרטשמינק הגיע ר' אברהם לאחר שפרק את כאבו אצל רבו החזוה מלובלין. שם נפתחו סכר דמעותיו והוא פרץ בבכי כשהוא מתחנן ומבקש כי הרבי יפעל עבורו ישועה וישלח לו ממון די צורכו על מנת שיוכל למצוא חתן לבנותיו.

הרבי שהקשיב לו והשתתף בצערו זמן רב, ננער לפתע כשהוא מרים את עיניו וצופה למרחוק תוך שהוא מפטיר ואומר: סע לקרטשמינק משם תבוא ישועתך!

מיד עם הגיעו לקרטשמינק נכנס ר' אברהם לפונדק היהודי הראשון אותו ראה, ביקש חדר, הניח את מטלטליו, נח מעט, ומיד לאחר מכן פתח את הגמרא והחל ללמוד. יותר מכל לא היה לא מה לעשות, החזוה לא ציווה עליו לעשות דבר מה, לא נתן הוראה היכן לשהות, מה לחפש ומה לעשות, ומשך האפשרות היחידה הייתה לשבת וללמוד בחדר שבפונדק.

היה יכול ר' אברהם להמשיך כך במנוחה, אלמלא קפץ עליו רוגזו של בעל הפונדק. כעבור מספר ימים משהבחין בעל הפונדק כי האורח החדש נותר כל היום בחדרו ואינו יוצא להתעסק במסחר כדרכם של שאר השהים בפונדק, החל לחשווד שמא קנוניה מסתתרת לו בין חדרי הפונדק, שהלא מנין לו לאותו האיש די ממון בכדי לשכור חדר בפונדק כאשר הוא לא יוצא לעשות כסף.

עברו חלפו עוד יומיים עד אשר פקעה סבלנותו של בעל הפונדק, הוא עלה לחדרו של ר' אברהם והודיע לו בקול שאינו משתמע לשתי פנים: את הכסף מחר ואם לא אזדק אותך בידך עם כל מטלטליך מהפונדק.

ר' אברהם נחרד לרגע אחד, בכיסו לא היו כי אם שני רובלים. אולם כעבור רגע הוא שב והתחזק באמונה חכמים איתנה כשהוא מזכיר לעצמו כל העת את הבטחתו של החזוה, 'מקרטשמינק תבוא ישועתך'!

...

ראיתי ממרחקים הרהורי תשובה של יהודי. קברו של החזוה מלובלין

החשש מפני עזיבת דרך התורה בארץ היה גדול, התבטאו כמה רבנים ואמרו: מעלה אחת יש בגלות שאין בארץ ישראל, והיא – 'שכינתא בגלותא'!....

...

אמר הרבי הזקן מלאדי – מחבר ספר התניא: רבים מצפים למשיח, אולם עתידים הם להתאכזב. כי המשיח שיבוא הוא לא המשיח לו הם מצפים, והמשיח לו הם מצפים לעולם לא יבוא!....

הגיע רבינו לארץ ישראל נענה ואמר: קודם הגאולה יתגברו המלשינים על ארץ ישראל, ותדעו שכל מי שמדבר רע על ארץ ישראל נתפס למינות רח"ל ומצווה לעוקרו מן השורש. וצריך להתחזק כנגדם ולהתפלל בכוונה עצומה בברכת ולמלשינים אל תהי תקווה!

...

בעת הקמת היישוב הציוני בארץ ישראל, כאשר

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

זוכה ורואה בבניינה!

כולם למקלטים, כשאו התרחש נס גדול. רגעים אחרי שבית המדרש התרוקן נחת פגז על ביהמ"ד ובאחד מהקירות נפער חור גדול.

מאותו היום הפסיקו אנ"ש להתפלל שם ובהמשך במלחמה בשנות תש"ח, נחרבה קומת ביהמ"ד לגמרי. בסימנה של מלחמת ששת הימים ר' משה בורשטיין זצוק"ל החל פעילות באותו מבנה אך בקומה הראשונה שלו, בית הכנסת נקרא 'אור אברהם' לזכרו של בית הכנסת הישן של ר' אברהם שטרנהרץ, בית כנסת זה קיים עד היום ובשנתיים האחרונות הוא שופץ מחדש.

בתיעוד המיוחד (המופיע בגיליון 'ניצוצות') ניתן לראות את שובם של זקני ברסלב למקום לאחר נפילתו ואת השלט שהניחו כיצרון לבית כנסת שחבר ולא נבנה עד היום הזה. ניתן לראות את הרה"ח רבי אברהם חיים רוזין זצוק"ל משחזר עם הרה"ח רבי אליהו חיים רוזין זצוק"ל משיחורו על הימים בעיר העתיקה כאשר גם הוא התגורר יחד עם עוד מאנשי שלומנו בסמוך לבית כנסת זה.

(מגזין 'ניצוצות' אב תשפ"ב)

שלט הזיכרון שנותר עד היום בבניין ששופץ בשנים האחרונות

ר' הירש לייבל ליפל עם ר' אליהו חיים רוזין מביטים על הבניין החרב

ם שחרור המקומות הקדושים בסימנה של מלחמת ששת הימים. בתיעוד מיוחד, מיד לאחר שובם של חסידי ברסלב לכותל המערבי ולעיר העתיקה, ניתן לראות את זקני ברסלב מתבוננים בגעגוע במבנה בו התקיים בית הכנסת האחרון של חסידי ברסלב בעיר העתיקה עד שננטש ונחרב במלחמת תש"ח.

בית הכנסת המדובר הינו סמוך לכותל המערבי, בעליה העולה לכיוון השכונה הראשונה 'בתי מחסה', את בית הכנסת הקים הרה"ח רבי אברהם שטרנהרץ זצ"ל. ר' אברהם יגע רבות בכדי להשיג את הסכום הדרוש לרכישת בית המתאים לבית כנסת קבוע לחסידי ברסלב. אחרי מאמצים מרובים הוא הצליח לרכוש בדמי מפתח מכולל הולנד – דויטשלנד את בית מדרשם שבבתי מחסה, בבניין הדרומי ביותר של השכונה. מתחת לבית המדרש היה ביתו של הרה"ח ר' שמואל שפירא זצ"ל. בית הכנסת זה פעל החל מיום ביום ב' דסליחות תש"ז ועמד על תילו כחצי שנה בלבד.

בז' אייר תש"ח, נכנס בבית הכנסת זה בבריתו של אברהם אבינו התינוק שמעון ישראל שפירא (ה"ה הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א), אבל אז, דקות אחדות אחרי הברית נשמעה אזעקה. כמובן שבתוך שניות ספורות רצו

פתגם השבוע

כשמשבחים ילד על דבר מסוים בתמידות מרגילים אותו לזה

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נותן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

שמחה גם בתוך הכאב

מאז היותו ילד חקר ודרש בעניינים אלו וחלק מן הדברים אף העלה על הכתב, כתבים אלו נמצאים בידי המשפחה. סיפר אחד מיידידיו אשר היה קורא לפניו – בזמני הקשים – מהליקוטי מוהר"ן, ואם קרה שחיסר פעם מילה אחת מלשון הליקוטי מוהר"ן היה ר' אלעזר מרדכי מתקנו על אתר מתוך זכרונו.

היה תמיד בשמחה וידע להשמיע מילי דבדיחותא לסובביו אף בזמנים הנוראים ביותר. התבטא פעם ואמר: אם יזוב ממני דם אזי לא יהיה זה דם כי אם ברסלב! "ברסלבער בלוט".

כך גם היה מקפיד מאוד על שיעורים קבועים בכל חלקי התורה כפי שלימדנו רבינו, ושמר עליהם גם מתוך יסוריו. עם החברותא שלו בלימוד השו"ע המשיך ללמוד עד לימים ספורים לפני הסתלקותו ומעניין שסיים עמו בהלכות אבילות. תפילתו הייתה בהתבוננות והשתפכות הנפש, לא סבל דיבור באמצע התפילה, אחד שהתפלל עמו באותו מנין מספר: "הוא לא נתן לנו לדבר בתפילה כלל, אפילו בחוץ היה אסור לדבר".

כשלעצמו לא החסיר מעודו שום קטע מהתפילה – כפי שהעיד על עצמו. אם הגיע למנין דותיקין וראה שלא יוכל להספיק הכל, היה נשאר להמתין למנין הבא. סדר יומו היה מנוצל עד תום לעבודת השם, יוצא היה מביתו בחצות הלילה כאשר ר' שמואל צ'צ'יק זצ"ל היה מעירו, וחוזר רק למחרת בערב.

לא חרדה ולא איש. ר' אלעזר מרדכי רוזנפלד זצ"ל

עם אחת חזר לביתו ונהרה שפוכה על פניו, לשאלת בני ביתו אמר שזכה היום לספוג בזיון הגון, היה זה בעת שאסף כסף בין מתפללי הכותל המערבי למטרת 'הכנסת כלה' עבור כלה יתומה, ואחד אמר לחבירו בלגלוג: "תן לו משהו, הוא צריך יין לשבת..." שאב ר' אלעזר מרדכי קורת רוח מרובה מבזיון זה.

ייחוס של קדושים

השבוע חל יום היראציט של החסיד ר' אלעזר מרדכי רוזנפלד זצ"ל מחסידי ברסלב בירושלים אשר עבד את השם במסירות נפש בדרך רבינו הקדוש והיה אחד הדמויות המיוחדות שהקרנו שמחה ותורה על כל הסובבים אותם.

ר' אלעזר מרדכי רוזנפלד זצ"ל נולד לאביו ר' דוד ב' אייר 'נצח שבנצח' שנת תש"ה. ר' אלעזר מרדכי היה נצר מפואר למשפחה ותיקה בברסלב, בהיותו מיוחס לר' שמעון – תלמידו הראשון של רבינו הקדוש.

את אוירת החסידות ספג בבית אביו ר' דוד שעוד זכה להכיר את חסידי ברסלב באוקראינה בדור הקודם לפני שמשפחתו עלתה לארץ ישראל. קיבל הרבה מאוד מסברו ר' משה בער רוזנפלד – שהיה יהודי של מסירות נפש, כמו כן ספג מדרך רבינו גם מחמיו ר' שמואל הורביץ שהעריכו מאוד.

פעם לקחו המלמד ר' אהרן בצלאל טורנהיים את החזון-איש, ולאחר שבחנו התבטא בפליאה: שראש כל כך קטן יכול כל כך הרבה!?

כל זכוריו ומכיריו מציינים בהתפעלות שהיה איש שהכל בו, חכם, צדיק, קדוש, למדן וידען בכל תחום, רבים היו שואלים בעצתו על אף היותו אברך צעיר.

שתיקה בשעת התפילה

הייתה בו עדינות נפש מופלאה, ועל אף שהדבר היה קשה עליו מאוד, עסק הרבה במעשי צדקה וחסד ואסף כספים למען נצרכים וחילקם בסתר. פעם אחת חזר לביתו ונהרה שפוכה על פניו, לשאלת בני ביתו אמר שזכה היום לספוג בזיון הגון, היה זה בעת שאסף כסף בין מתפללי הכותל המערבי למטרת 'הכנסת כלה' עבור כלה יתומה, ואחד אמר לחבירו בלגלוג: "תן לו משהו, הוא צריך יין לשבת..." שאב ר' אלעזר מרדכי קורת רוח מרובה מבזיון זה.

'ברסלבער חסיד' אמיתי היה ר' אלעזר מרדכי, קשור לרבינו בכל נפשו ומאודו. הייתה לו בקיאות עצומה בספרי רבינו וכן בשיחות והנהגות, בענייני יחוס ומסורת.

להודות גם על הקושי

בשנותיו האחרונות, בהם התייסר ביסורים קשים ר"ל, התגלו מידותיו במלוא הדרם. כאשר חזר לראשונה מהרופא – שם שמע על מחלתו, היה נראה רגוע ומרוצה והתחמק מלספר בביתו מה אמר הרופא, אך כאשר הוכרח לענות לשאלת בני ביתו סיפר שהרופא אמר לו בחיך קר שהוא חולה במחלה הידועה ה"ויש לו רק מעט זמן לחיות.

כאן חיכה הרופא לראות תגובה של חרדה ויאוש, אולם תחת זאת ענה לו ר' אלעזר מרדכי: "אם חיי היו נתונים בידי הרופא הייתי אכן נבהל, אך מאחר ואני ביד ד' איני מתיירא כלל מדברך". בספרו זאת הוסיף שהוא מודה לד' על שהספיק בשנותיו הקצרות להקים משפחה בישראל, היה אומר: אילו הייתה המחלה מתגלה בבחרות הרי שלא הייתי זוכה להקים בית בישראל, כמה עלי להודות לד' שכן זכיתי לכך.

יצאה נשמתו בשלום בהיותו בן ל"ד שנים בלבד כאשר במיטתו מונח הספר "נועם אלימלך" שעסק בו בכל יום מימי חייו. בעת פטירתו לא ניכר על פניו שום שינוי של ממש, בדומה למיתת נשיקה.

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ-100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנא השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ח)

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתיביעות נזיקין, נזקי שכנים, בוררות עסקית, גישור בין אדם לחבירו, השכמי גירושין, ייתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות

"נחלי המשפט" בית דין אזורי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה יוסיסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מר"ד דין, ראש שיבת נחלי נצח)